

Open brief aan Dhr "De Muggezifter"

In het Visserijblad Nr 4 heb ik gelezen: « Waar is de lijst die men liet tekenen om een algemene vergadering van de Rederscentrale te eisen. Waar zijn die mensen die er genoeg van hadden te denken dat zij menen bedrogen te worden en een verklaring eisen ».

Diezelfde mensen, Mr De Muggezifter, zal het bloed nu, na het verschijnen van Nr 7 van het Visserijblad, nog sneller en heviger door hun aders bruisen.

Omdat we zelf maar eenvoudige stoere vissers zijn met zeer grote en kloeke handen maar met te weinig spiritueel intellect, komen we bij U om wat opheldering te bekomen. In de mate van het mogelijke zullen wij U klaar en duidelijk de historiek geven van die veel besproken zegelkwestie der beschermingskledij om dan onze sobere en nuchtere vragen te formuleren.

Op de vergadering van 20-12-63 die te Oostende werd gehouden, werd ons diets gemaakt dat de reders hoegenaamd niet konden instemmen met die vooropgestelde maatregelen van de Rederscentrale nopens de zegels voor de beschermingskledij.

Op die bewuste vergadering werd ook gezegd dat de Rederscentrale met de bijdrage van de Reders en zonder toestemming van een algemene vergadering, overgegaan was tot de aankoop van een aanzienlijke stock beschermingskledij waar van de kwaliteit minder was en de prijs duurder, vergeet dit niet, dan er in de gewone handel te bekomen was. Dit werd ons daar duidelijk gemaakt in klare en zeer goed verstaanbare taal. Met onze eenvoudige geest konden we alles opperbest begrijpen. Kortom men had ons duidelijk gemaakt dat wij, reders, bedrogen waren of zouden bedrogen worden.

Er werd van de hoge toren geblazen ons te verzetten tegen de manier waarop die zegels aan de man zouden worden gebracht. Men verduidelijkt ons dat de reder in vele gevallen zegels zou moeten betalen, die nooit zouden verzilverd worden, nl. die, welke verloren gaan en we kennen de visser, er zullen er vele zijn. Dus de reder zou betalen maar de Rederscentrale zou de interesten van het geld en de winsten op haar rekening schrijven. Dat was, zegde men, handig gezien van de Rederscentrale maar oneerlijk tegenover haar leden.

Kortom Mr De Muggezifter er werd daar oppositie gepredikt en aanbevolen tegen die vooropgestelde maatregelen van de Rederscentrale, waarop de zegels voor de beschermingskledij dienden aan de man gebracht te worden. Met mijn eenvoudig verstand besloot ik « Het is nog niet genoeg dat we moeten betalen, we moeten nu nog bij voorbaat betalen ».

Logica Mr De Muggezifter wordt er in volle zee niet onderwezen, daarom kan ik niet aan deductie

doen, ik wil dan ook slechts mijn zienswijze mededelen die ik heb, nadat wij reders, zonder vagevuur plots in de hel worden gepluft door het artikel: « Bericht van de Rederscentrale aan alle reders inzake beschermingskledij. Blz. 11 van Het Visserijblad Nr 7. Dit artikel zegt « Alle voorgaande maatregelen worden door deze vervangen ». Nergens echter een gebenedijd woord over het voorafgaandelijk betalen of niet voorafgaandelijk betalen bij het afhaken der zegels.

Het besluit zal dus zijn: Wij moeten de zegels op de Rederscentrale afhaken en betalen t.t.z. dat we voor ons geld, waarmee de stock werd aangekocht, de tegenwaarde bekomen in zegels, die we eerst nogmaals met klinkende munt moeten betalen.

Dit alles Mr De Muggezifter ging me door het hoofd bij het lezen van bovenvermeld artikel en ik maakte mij dan ook de volgende bedenkingen, die ik U als vragen wil voorleggen en waarop gij mij waar-schijnlijk zult kunnen antwoorden:

1° Waar blijft die algemene vergadering van de Rederscentrale om aan ons bestuur klaar en duidelijk te omlijnen waar ze mogen of niet mogen beslissen zonder de leden voorafgaandelijk te raadplegen?

2° Wat is er overgebleven van dat prachtig oratisch verzet van 20-12-1963?

3° Hoe is het mogelijk dat een overeenkomst, tussen wie of wat ik weet het niet, die mindere kwaliteit van de beschermingskledij van de Rederscentrale zo plotseling doet verbeteren en we praten dan nog niet van de prijs.

Voor mij Mr De Muggezifter is de slotsom van dat uurtje dromen of mijmeren over dat artikel dat de reders een te meer hun zakken vol hebben, (met die holklinkende en bombastische woorden) en dat hun beurs een aderlating temeer moet ondergaan. Brutus in de tijd van de Romeinen zegde dat treffend: « Hoe-lang nog zullen ze met ons botten spelen? »

Wetend, Mr De Muggezifter, dat U een schrander verstand heeft zou het mijn simpele geest verrijken van U een antwoordje te mogen ontvangen.

Een koleirig visser-redertje

Nota der Redactie — De Muggezifter is ook maar een medewerker die deze proza zal lezen na de verschijning.

Bij ons weten en naar ingewonnen inlichtingen werd de Algemene Vergadering door 200 reders gevraagd, verzet tot in maart, tot einde sprotseizoen.

Uitgesteld is dus niet verloren om elkeen zijn verantwoordelijkheid te doen opnemen en in **eigen huishouden** klare wijn te vragen en te doen schenken.

De Rederscentrale is en moet de vereniging zijn van alle reders en niet van enkelen, die er doen wat ze willen.

Minder schepen en lagere opbrengst in januari 1964

Het nieuwe jaar 1964 werd zeker niet met slaande trom ingezet. Er werd inderdaad een lagere totale opbrengst geboekt in de eerste maand van dit jaar. Dit moet dan in de eerste maand van dit jaar. Dit moet dan in de eerste plaats worden toegeschreven aan het uitvallen van de 4 grote IJslanders van de Motorvisserij, en verder ook aan het opliggen van een 5e grote IJslander van de Pêcherie à Vapeur die met motordefekt heeft af te rekenen. Verder gingen veel minder IJslanders dan andere winters naar de IJslandse visgronden, iets wat slechts gedeeltelijk werd goedge maakt door het groter aantal vaartuigen dat ging vissen aan de Minch, Noop Haed en de Moray Firth.

Van het Kanaal werd dit jaar een veel grotere aanvoer geboekt dan vorig jaar; het aantal Kanaalschepen is trouwens toegenomen. Daarentegen waren er veel minder schepen van de Witte Bank en van de Kreeftenput, terwijl ook van de West minder vangsten werden binnengebracht.

De prijzen zijn in januari niet te best geweest, door het feit dat de weersomstandigheden zeer goed zijn geweest op de meeste visserijen. Daardoor was ook in het buitenland veel vis op de markt en moesten onze handelaars veel minder uitvoeren dan gewoonlijk. Er werd integendeel nogal veel vis ingevoerd. De voornaamste soorten die door de invoer werden getroffen waren kabeljauw en gullen. Ook platvis en wijting zijn in januari meestal goedkoop geweest. Ondanks de eerder ongunstige prijzen konden de meeste schepen toch nog mooie opbrengsten boeken, hetgeen dan vooral te danken is aan de grotere vangsten. Vooral de Kanaalschepen brachten ruime partijen vis en dikwijls ook grote tongenvangsten binnen. Deze schepen hebben in januari dan ook doorgaans de beste resultaten geboekt.

Zeer weinig IJslanders

De belangstelling voor de IJslandse visgronden is in januari '64 sterk gesloken in vergelijking met vorig jaar.

De reden hiervoor kan zijn dat er in de Noordzee dit jaar veel meer te vangen was dan de vorige jaren. Veel meer schepen gingen dan ook naar de Noordzeegronden. Verder was het aantal IJslanders dit jaar ook wel kleiner, vooral dan het aantal grote IJslanders. Er werden door de kleine IJslanders geen overgrote vangsten gebracht, daarvoor waren de weersomstandigheden niet gunstig genoeg. De grote schepen geraakten ook niet altijd aan een grote vangst. IJslandse vis werd echter doorgaans zeer goed verkocht; vooral dan koolvis, rode zeebaars, blauwe leng en schelvis. Minder goede noteringen werden daarentegen betaald voor wijting. Sommige vangsten bevatten juist nogal veel wijting en verder kleine mieten of wilde schullen. Vandaar niet altijd renderende opbrengsten.

De totale opbrengst welke door de 21 schepen werd bereikt bedroeg in januari 1964 9.176.778 F. De opbrengst van de 32 schepen die vorig jaar in januari van IJsland kwamen verkopen beliep: 14.973.556 F. De gemiddelde op-

brengrst is gedaald van 467.900 F naar 436.989 F. Toch moeten we deze daling niet al te zwaar nemen, omdat er minder grote IJslanders verkochten en er dus ook minder hoge uitslagen kunnen worden genoteerd. In feite is dit gemiddelde dus nog wel bevredigend. De hoogste opbrengst welke van IJsland werd geboekt beliep in januari 877.678 F. De O.298 is dus in schoonheid geëindigd.

Meer schepen

naar de Moray Firth

Het aantal schepen dat in januari 1963 naar de Noordzee trok was even groot als dit van 1964. Dit jaar trokken evenwel meer schepen naar de Moray Firth en werd er méér kabeljauw en minder haai aangevoerd. Kabeljauw was doorgaans niet bijzonder duur en 1.000 r' was een uitzonderlijke prijs. Gullen werden redelijk goed verkocht in verhouding tot de kabeljauw. De andere soorten als koolvis, Schotse schol, steenschol en wijting kregen bevredigende prijzen.

De totale opbrengst van de acht Morayschepen beliep 2.155.786 r, hetzij 269.473 gemiddeld. De zeven vangsten die van de Minch of Noop Haed werden gebracht gaven een opbrengst van 2.057.010 r' of 293.858 F' gemiddeld. In januari '63 gaven de 15 vangsten van Noop Haed en de Minch een totale opbrengst van 3.874.604 F, hetzij per schip een opbrengst van ca 256.500 F. Dit jaar waren de cijfers dus gunstiger.

Massale Kanaalaanvoer

De visserij in het Kanaal is in de maand januari van dit jaar zeer gunstig verlopen. In elk geval gingen talrijke schepen van de Oostendse vissersvloot op die visgronden hun geluk beproeven en dat ze sukses hadden blijkt wel uit de opbrengsten welke bereikt werden. Per schip werd inderdaad een gemiddelde bereikt van 167.640 F; vorig jaar was de gemiddelde opbrengst heel wat lager: 107.800 r'.

Werden er dus vaak mooie uitslagen bereikt, dan lag dit daarom niet altijd aan de goede prijzen, integendeel. De markt is in januari niet bijzonder goed geweest voor de Kanaalvissers en de vaak mooi verzorgde partijen wijting en totten gingen aan minimumprijzen van de hand. Ook tongen kregen betrekkelijk lage prijzen, in verhouding tot wat de vorige maanden soms werd betaald en rekening houdend met de niet zo grote aanvoer. Dat er toch goede resultaten geboekt werden moet bijgevolg toegeschreven worden aan de grote vangsten. Deze zijn inderdaad in de voorbije maand dikwijls zeer ruim geweest. Ze bestonden vooral uit rog, keilrog, rode knorhaan, tong, wijting, totten, steenschol, kabeljauw en vlaswijting. Verder nog de gebruikelijke partijtjes staart, tarbot, koningsvis, arend en andere rareiteiten. Deze rareiteiten zijn wel de ganse maand duur gebleven. Al zijn er aan de Kanaalvisserij zekere nadelen verbonden, er is toch ook een voordeel dat is dat er altijd enkele dure soorten bij de vangst zijn.

Er kwamen in januari niet minder (leest verder hiernaast)